

9. ΙΧΝΗ ΕΛΠΙΔΑΣ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Αυτός μάλιστα θέλει είσθαι η σωτηρία μου· διότι δεν θέλει ελθεί ενώπιον αυτού υποκριτής» Ιώβ 13/ιγ' 16.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Παρ. 17/ιζ' 28, Ιώβ 13/ιγ' 1-15, Ιακ. 2/β' 20-22, Α' Κορ. 15/ιε' 11-20, Α' Πέτρ. 1/α' 18-20, Γέν. 22/κβ' 8.

«Ο άνθρωπος είναι το μόνο ζώο,» γράφει ο δοκιμιογράφος William Hazlitt, «που γελάει και κλαίει, γιατί είναι το μόνο ζώο που ξέρει τη διαφορά ανάμεσα στο πώς είναι τα πράγματα και στο πώς θα έπρεπε να είναι.»

Τα πράγματα σίγουρα δεν είναι όπως θα έπρεπε. Ωστόσο, για έναν Χριστιανό που ζει με την υπόσχεση της Δευτέρας Παρουσίας, υπάρχει μία μεγάλη ελπίδα για το πώς θα γίνουν τα πράγματα (Β' Πέτρ. 3/γ' 13). Θα γίνουν τόσο υπέροχα που εμείς με τον σκοτισμένο από την αμαρτία νου (Α' Κορ. 13/ιγ' 12) μετά βίας μπορούμε να φανταστούμε. Ο κόσμος έχει χάσει αυτή την ελπίδα εδώ και πολύ καιρό.

Αυτήν την εβδομάδα, καθώς θα συνεχίσουμε την έρευνα πάνω στο θέμα της θλίψης στο βιβλίο του Ιώβ, θα δούμε ότι παρά τις άδικες συμφορές που τον βρήκαν, ο Ιώβ μπόρεσε να πει ελπιδοφόρα λόγια.

Ποια ήταν αυτή η ελπίδα, και τι μας λέει σχετικά με το πού να ελπίζουμε;

Κυριακή 20 Νοεμβρίου

«ΕΦΕΥΡΕΤΑΙ ΨΕΥΔΟΥΣ»

Παροιμίες 17/ιζ' 28

Ο Ιώβ σίγουρα δεν καθόταν μέσα στην θλίψη του να ακούει τις κατηγορίες των φίλων του. Αντιθέτως, το μεγαλύτερο μέρος του βιβλίου ασχολείται με την αντιμετώπισή του σ' αυτό που ξέρει ότι είναι σωστό, αναμιγμένο με λάθος. Όπως είδαμε αυτοί οι άνδρες δεν έδειχναν έλεος ούτε συμπάθεια και ισχυρίζονταν πως εκπροσωπούσαν τον Θεό. Για όσα συνέβησαν στον Ιώβ, ισχυρίζονταν πως του άξιζαν, αυτά και ακόμη περισσότερα!

Διαβάστε Ιώβ 13/ιγ' 1-14. Τι τακτική εφαρμόζει εδώ ο Ιώβ καθώς απαντάει στις κατηγορίες που του εξαπέλυσαν;

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Στο 2^ο κεφάλαιο είδαμε πως όταν οι φίλοι του Ιώβ τον επισκέφθηκαν, για επτά ημέρες κάθονταν απλώς εκεί χωρίς να πουν τίποτα. Σύμφωνα με τα λόγια που ξεστόμισαν αργότερα, αυτό ήταν το καλύτερο. Σίγουρα αυτό θα σκέφθηκε και ο Ιώβ. Αξιοσημείωτο είναι πως ο Ιώβ λέει ότι αυτοί οι άνδρες δεν ψεύδονταν απλώς, αλλά είπαν ψέματα και για τον Θεό. (Αυτό είναι ιδιαίτερα ενδιαφέρον, δεδομένου του τι συνέβη στο τέλος του βιβλίου – δείτε Ιώβ 42/μβ' 7). Σίγουρα, η σιωπή είναι καλύτερη από το να λες πράγματα που δεν είναι σωστά. Αλλά το να πεις πράγματα για τον Θεό που δεν είναι σωστά, είναι ακόμη χειρότερο. Η ειρωνεία είναι ότι αυτοί οι άνδρες νόμιζαν πως υπερασπιζόνταν τον Θεό και τον χαρακτήρα Του ενάντια στα πικρά σχόλια του Ιώβ γι' αυτά που του συνέβησαν. Παρότι ο Ιώβ δεν μπορούσε να καταλάβει γιατί του συνέβησαν όλα αυτά, ήξερε ότι αυτοί οι άνδρες ήταν «εφευρέται ψεύδους» (Ιώβ 13/ιγ' 4).

ΣΚΕΨΗ: Πολλές φορές είπαμε πράγματα που δεν ήταν σωστά και δεν έπρεπε να τα ξεστομίσουμε; Πώς μπορεί αυτή η εμπειρία να μας βοηθήσει να μην επαναλάβουμε τα ίδια λάθη;

Δευτέρα 21 Νοεμβρίου

«ΚΑΙ ΑΝ ΜΕ ΘΑΝΑΤΟΝΗ»

Στην αρχή της τριμηνίας μελετήσαμε το τέλος του βιβλίου και είδαμε πως όλα πήγαν καλά για τον Ιώβ. Είδαμε πως παρά τη μεγάλη θλίψη του ο Ιώβ είχε κάτι για το οποίο να ελπίζει. Γνωρίζοντας το τέλος βλέπουμε πως είχε περισσότερα πράγματα να ελπίζει από όσα φανταζόταν εκείνη τη στιγμή. Όταν όμως τα παιδιά του σκοτώθηκαν, η περιουσία του χάθηκε και η υγεία του καταστράφηκε, ο Ιώβ δεν ήξερε πώς θα εξελίσσονταν τα πράγματα. Το μόνο που ήξερε ήταν οι δυσκολίες που αντιμετώπιζε. Την ίδια στιγμή, μέσα στους θρήνους και την επιθυμία του να μην είχε γεννηθεί, ο Ιώβ εξέφρασε την ελπίδα του στον Θεό παρότι πίστευε ότι του είχε φερθεί πολύ άδικα.

Διαβάστε Ιώβ 13/ιγ' 15. Τι ελπίδα δίνεται σ' αυτό το εδάφιο; Τι λέει εδώ ο Ιώβ;

.....
.....
.....

«Και αν με θανατόνη, εγώ θέλω ελπίζει εις αυτόν». Τι υπέροχη εκδήλωση πίστης! Παρά τα όσα του συνέβησαν, ο Ιώβ ήξερε πως το μόνο που του είχε απομείνει ήταν ο θάνατος τον οποίο ο Θεός θα έφερνε, και παρόλα αυτά, δήλωσε πως και στο θάνατο η εμπιστοσύνη του θα ήταν στον Κύριο.

«Ο πλούτος της χάρις του Χριστού πρέπει να είναι πάντα στο νου μας. Φυλάξτε σαν θησαυρό τα μαθήματα που η αγάπη Του μας παρέχει. Είθε η πίστη σας να είναι σαν του Ιώβ για να πείτε, 'Και αν με θανατόνη, εγώ θέλω ελπίζει εις αυτόν.' Στηριχθείτε στις υποσχέσεις του Ουράνιου Πατέρα και θυμηθείτε ό,τι έχει κάνει σε σας και στους δούλους Του, γιατί τα 'πάντα συνεργούσι προς το αγαθόν εις τους αγαπώντας τον Θεόν'.» Ε. Χουάιτ, *The Advent Review and Sabbath Herald*, 20 Οκτωβρίου 1910.

Ανθρωπίνως, ο Ιώβ δεν είχε κανένα λόγο να ελπίζει σε κάτι. Το θέμα όμως είναι πως ο Ιώβ δεν ενεργούσε με την ανθρώπινη αντίληψη, αλλά έκανε αυτήν την θαυμάσια δήλωση πίστης και ελπίδας δείχνοντας εμπιστοσύνη στον Θεό.

ΣΚΕΨΗ: Πώς μπόρεσε ο Ιώβ να διατηρήσει την πίστη του στον Θεό παρά τα όσα του συνέβησαν; Διαβάστε Ιώβ 1/α' 1 και Ιακ. 2/β' 20-22. Τι μας λένε αυτά τα εδάφια για τη σπουδαιότητα της πίστης και της υπακοής στην Χριστιανική μας ζωή;

Τρίτη 22 Νοεμβρίου

ΙΧΝΗ ΕΛΠΙΔΑΣ

Διαβάστε Ιώβ 13/ιγ' 16. Πώς αυτό το εδάφιο επιβεβαιώνει ότι ο Ιώβ είχε ελπίδα, και ότι η ελπίδα του ήταν στον Θεό;

.....
.....
.....
.....
.....

Ακόμη κι αν πέθαινε, ακόμη κι αν ο Θεός τον θανάτωνε, ο Ιώβ εξακολουθούσε να εμπιστεύεται τον Θεό. Μπορεί να είναι μία παράξενη αντίθεση, ωστόσο είναι απόλυτα κατανοητή. Άλλωστε η σωτηρία δεν είναι απελευθέρωση από τον θάνατο; Και ο θάνατος, τουλάχιστον για τους σωσμένους, δεν είναι μία σύντομη στιγμή ανάπαυσης, ένας ύπνος που τον διαδέχεται η ανάσταση για αιώνια ζωή; Η ελπίδα της ανάστασης για αιώνια ζωή, δεν είναι η μεγαλύτερη ελπίδα των παιδιών του Θεού; Αυτή ήταν και η ελπίδα του Ιώβ.

Διαβάστε Α' Κορ. 15/ιε' 11-20. Τι ελπίδα μας προσφέρεται; Γιατί χωρίς αυτήν την ελπίδα, δεν μπορούμε να έχουμε καθόλου ελπίδα;

.....
.....
.....
.....
.....

Μετά από αυτήν την έντονη πίστη στην σωτηρία, ο Ιώβ λέει «διότι δεν θέλει ελθεί ενώπιον αυτού υποκριτής». Η εβραϊκή ρίζα για την λέξη υποκριτής έχει πολύ αρνητική έννοια. Ο Ιώβ ήξερε πως η σωτηρία του βρίσκεται μόνο στον Θεό, σε μία ζωή υποταγμένη σ' Αυτόν. Γι' αυτόν τον λόγο ο υποκριτής δεν έχει αυτήν την ελπίδα. Ο Ιώβ ισχυρίζεται πως κατανοεί την «διαβεβαίωση της σωτηρίας». Παρότι πρόσφερε με πίστη τις θυσίες περί αμαρτίας, δεν ξέραμε ωστόσο κατά πόσο κατανοούσε τη σημασία αυτών των θυσιών. Οι πιστοί ακόλουθοι του Κυρίου που έζησαν πριν τον Σταυρό (όπως ο Ιώβ), σίγουρα δεν είχαν κατανοήσει πλήρως τη σωτηρία όπως εμείς. Παρόλα αυτά, ο Ιώβ γνώριζε πως η ελπίδα του για σωτηρία μπορεί να βρεθεί μόνο στον Κύριο, και ότι οι θυσίες έδειχναν τον τρόπο που μπορεί να επιτευχθεί η σωτηρία.

Τετάρτη 23 Νοεμβρίου

ΕΛΠΙΔΑ ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ποιος από εμάς, μετά από όσα πέρασε ο Ιώβ, θα εξέφραζε τέτοια ελπιδοφόρα λόγια; Τα λόγια του μαρτυρούν την πίστη και την υπακοή του. Ο Ιώβ είχε ελπίδα γιατί υπηρετούσε τον Θεό της ελπίδας. Ακόμη και στις φρικτές ιστορίες της αμαρτωλής ανθρωπότητας, από την Πτώση στην Εδέμ (Γέν. 3/γ') μέχρι το τέλος και την πτώση της Βαβυλώνας (Αποκ. 14/ιδ' 8), η Αγία Γραφή είναι ένα βιβλίο γεμάτο ελπίδα, με όραμα για κάτι πέρα από αυτό που ο κόσμος προσφέρει.

«Ο Πατέρας εμπιστευθήκε τον κόσμο στο Χριστό και μέσω του Χριστού έρχεται κάθε ευλογία του Πατέρα στην αμαρτωλή ανθρωπότητα. Ο Χριστός ήταν Λυτρωτής τόσο πριν όσο και μετά την ενσάρκωσή Του. Από τη στιγμή που εμφανίσθηκε η αμαρτία, παρουσιάσθηκε και ο Σωτήρας.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 180. Και ποιος άλλος μπορεί να είναι ο Σωτήρας μας εκτός από την Πηγή της ελπίδας μας;

Πώς αυτά τα εδάφια επιβεβαιώνουν την παραπάνω υπέροχη δήλωση της αδ. Χουάιτ; Εφες. 1/α' 4, Τίτον 1/α' 2, Β' Τιμ. 1/α' 8,9, Α' Πέτρ. 1/α' 18-20.

.....

Αυτά τα εδάφια μας διδάσκουν την θαυμάσια αλήθεια ότι ο Πάνσοφος Θεός ήξερε πριν τη δημιουργία του κόσμου ότι ο άνθρωπος θα έπεφτε στην αμαρτία. Στη Β' Τιμ. 1/α' 9 διαβάζουμε «όστις έσωσεν ημάς και εκάλεσε με κλήσιν αγίαν, ουχί κατά τα έργα ημών, αλλά κατά την εαυτού πρόθεσιν και χάριν, την δοθείσαν εις ημάς εν Χριστώ Ιησού προ χρόνων αιωνίων.» Έτσι, η χάρη δεν μας δίνεται λόγω των έργων μας, αλλά μας δίνεται μέσω του Ιησού. Ακόμη και πριν την ύπαρξή μας, ο Θεός έθεσε σε εφαρμογή ένα σχέδιο για να δώσει στην ανθρωπότητα την ελπίδα για αιώνια ζωή. Η ελπίδα δεν εμφανίσθηκε όταν την χρειαστήκαμε, αλλά ήταν έτοιμη για όταν την χρειαστούμε. Ως Χριστιανοί έχουμε πολλούς λόγους για να ελπίζουμε. Ζούμε σε ένα σύμπαν δημιουργημένο από τον Θεό που μας αγαπάει (Ιωάν. 3/γ' 16), τον Θεό που μας λύτρωσε (Τίτον 2/β' 14), τον Θεό που ακούει τις προσευχές μας (Ματθ. 6/ς' 6), τον Θεό που μεσιτεύει για εμάς (Εβρ. 7/ζ' 25), τον Θεό που υπόσχεται να είναι πάντοτε μαζί μας (Εβρ. 13/ιγ' 5), τον Θεό που υπόσχεται να μας αναστήσει (Ησ. 26/κς' 19), και να μας χαρίσει αιώνια ζωή μαζί Του (Ιωάν. 14/ιδ' 2,3).

ΣΚΕΨΗ: «Τι λοιπόν θέλομεν ειπέι προς ταύτα; Εάν ο Θεός ήναι υπέρ ημών, τις θέλει είσθαι καθ' ημών;» (Ρωμ. 8/η' 31). Πώς μπορείτε να κάνετε αυτήν την ελπίδα δική σας, ανεξάρτητα από τις δυ-

σκολίες που αντιμετωπίζετε;

Πέμπτη 24 Νοεμβρίου

ΕΙΚΟΝΕΣ ΕΛΠΙΔΑΣ

Διαβάστε τα παρακάτω εδάφια. Τι ελπίδα βρίσκουμε σ' αυτά;

Γέν. 3/γ' 15.....
.....
.....

Γέν. 22/κβ' 8.....
.....
.....

Λευιτ. 17/ιζ' 11.....
.....
.....

Ιωάν. 1/α' 29.....
.....
.....

Γαλ. 2/β' 16.....
.....
.....

Φιλιπ. 1/α' 6.....
.....
.....

Α' Κορ. 10/ι' 13.....
.....
.....

Δαν. 7/ζ' 22.....
.....
.....

Δαν. 12/ιβ' 1,2.....
.....
.....

Μαθθ. 24/κδ' 27.....
.....
.....

Δαν. 2/β' 44.....
.....
.....

ΣΚΕΨΗ: Προσέξτε την εξέλιξη των σκέψεων όπως παρουσιάζονται στα παραπάνω εδάφια. Τι μας λένε για την ελπίδα που πρέπει ως Χριστιανοί να έχουμε στον Ιησού;

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Η Αγία Γραφή είναι γεμάτη υπέροχα ελπιδοφόρα λόγια. «Ταύτα ελάλησα προς εσάς, διά να έχητε ειρήνην εν εμοί. Εν τω κόσμω θέλετε έχει θλίψιν· αλλά θαρσεείτε, εγώ ενίκησα τον κόσμον» (Ιωάν. 16/ις' 33). «Ιδού, εγώ είμαι μεθ' υμών πάσας τας ημέρας έως της συντελείας του αιώνος» (Ματθ. 28/κη' 20). «Ο Χριστός εξηγόρασεν ημάς εκ της κατάρας του νόμου, γενόμενος κατάρα υπέρ ημών» (Γαλ. 3/γ' 13). «Όσον απέχει η ανατολή από της δύσεως, τόσον εμάκρυνεν αφ' ημών τας ανομίας ημών» (Ψαλμ. 103/ργ' 12). «Επειδή είμαι πεπεισμένος ότι ούτε θάνατος ούτε ζωή ούτε άγγελοι ούτε αρχαί ούτε δυνάμεις ούτε παρόντα ούτε μέλλοντα ούτε ύψωμα ούτε βάθος ούτε άλλη τις κτίσις θέλει δυνηθή να χωρίση ημάς από της αγάπης του Θεού της εν Χριστώ Ιησού τω Κυρίω ημών» (Ρωμ. 8/η' 38,39). «Και το τόξον θέλει είσθαι εν τη νεφέλη· και θέλω βλέπει αυτό, διά να ενθυμώμαι την παντοτεινήν διαθήκην την μεταξύ Θεού και παντός εμψύχου ζώου εκ πάσης σαρκός ήτις είναι επί της γης» (Γέν. 9/θ' 16). «Ίδετε οποίαν αγάπην έδωκεν εις ημάς ο Πατήρ, ώστε να ονομασθώμεν τέκνα Θεού. Διά τούτο ο κόσμος δεν γνωρίζει ημάς, διότι δεν εγνώρισεν αυτόν» (Α' Ιωάν. 3/γ' 1). «Γνωρίσατε ότι ο Κύριος είναι ο Θεός· αυτός έκαμεν ημάς, και ουχί ημείς· ημείς είμεθα λαός αυτού και πρόβατα της βοσκής αυτού» (Ψαλμ. 100/ρ' 3). Αυτά τα εδάφια είναι ένα μικρό μόνο δείγμα που βρίσκουμε στην Αγία Γραφή για το πώς είναι ο Θεός και τι μας προσφέρει. Όλοι οι λόγοι για να έχουμε ελπίδα βρίσκονται στην Αγία Γραφή.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Ποια άλλα εδάφια μπορείτε να σκεφτείτε που σας δίνουν ελπίδα και είναι ιδιαίτερα σημαντικά για εσάς;
2. Ποιο δόγμα της εκκλησίας βρίσκεται ιδιαίτερα ελπιδοφόρο;
3. Μέσα στις προσωπικές δοκιμασίες, τις τραγωδίες, και τις δυσκολίες της ζωής, πώς μπορούμε να χαιρόμαστε με την ελπίδα που μας δίνει η Αγία Γραφή; Γιατί είναι τόσο εύκολο να αποθαρρυνθούμε από τα γεγονότα, παρά την ελπίδα που έχουμε; Τι μπορούμε να κάνουμε για να έχουμε πάντοτε αυτή την ελπίδα και να είμαστε χαρούμενοι;
4. «Να έχετε την ελπίδα και την πίστη σας στον Θεό. Να Τον ευχαριστείτε. Να είστε χαρούμενοι και να ελπίζετε στον Χριστό. Εκπαιδευτείτε στο να Τον δοξάζετε. Αυτό είναι το καλύτερο φάρμακο για τις αρρώστιες της ψυχής και του σώματος.» Ε. Χουάιτ, *Mind, Character, and Personality*, τομ. 2, σ. 492. Πώς η δοξολογία μάς βοηθάει να διατηρήσουμε την ελπίδα μας στον Κύριο;